વો રખ્ખી હય વો રખ્ખી હય.

વો પયમાને મે
રખ્ખી હય

પબ્લીશર — અબ્દુલ વકીલ

માલીક— "વકીલ બુક ડીપો

તીન દરવાજા — અહેમદાબાદ.

વો રખખી હય વો રખખી હય.

વો પયમાને મેં રખખી હય.

ગઝલ

જાનેરે વાલા અલ્લાદીયા,

હમેં ધોકા નદે સાકીવો પયમાને મેં રખખી હય,
વો રખખી હય વોરખખી હય વો પયમાનેમેં રખખી હય
અભીદેદે અભીદેદે વો પયમાનેમેં રખખી હય,
યે કલ જન્નત મેં હોગી આજ મય ખાનેમે રખખી હય

ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગેં તો કહેદુંગા
કે એકુ ચીલ્લુકે બદલે જાન મયખાને મેં રખખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરબાન હો [illegible]ના,
યે ખુબી તો ખુદાને સીર્ફ [illegible]વાને મેં રખખી [illegible],
જો ખીંચ જાએતો બે તલ[illegible]ર આલ[illegible] ક[illegible] [illegible].
બડી શય હય મગર અ[illegible]ર [illegible] દાને [illegible] રખખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી [illegible] મ[illegible]તી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ [illegible]ને મેં રખખી હય

મએ ગુલરંગકા મુસ્તાક કયા અચ્છા મુકદદર હય
કે હાંથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખખી હય

આવૃત્તી ૨ જી.   છુદ ૨૦૦૦   સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર.

અબ્દુલ વકીલ અબ્દુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો.

તીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું. પાનકોરના નાકા—અમદાવાદ

કીંમત દો આના.

જીસે શૌકે લઝ્ઝતે ઈશ્ક હય વો હમેશા બસ યે દુઆ કરે.
કેહો દરદ દીલમેં ઝરા કમીતો જીગર મેં ટીસ ઉઠા કરે.
કહીં અબ ન અયસા તબીબ હય, કે દરદે દીલકી દવા કરે
મગર હાં ઈલાજે ગમો અલમ જો કરે તો દસ્તે કઝા કરે.
મુજે જલકે શમઆને યે કહા કે ઈસીકા નામ હય કિમીયા
હવસે વિસાલ મેં રાત ભર મેરી તરાં કોઇ જલા કરે.
યેહી રસ્મે મઝહબે ઇશ્ક હય. યેહી હય તરીકે રહે વફા.
જો જીગર કે ખુંસે વઝુ કરે તો નમાઝે ઇશ્ક અદા કરે.
મેરે દીલમેં યાદે હબીબસે મુજે લુત્ફેવસ્લ નસીબ હય.
મેરા યાર મેરા તબીબ હય ગમે હિજ્ર મેરી બલા કરે.
ન સહરકો શામે ફિરાકકી નખતમ હો ઝુલ્ફકી દાસ્તાં.
તો મઝા હય લુત્ફે બયાન કા મંય કહા કરૂં વો સુના કરે.
કભી સામના શબે હિજ્રકા ન રકીબસે તુ કરાસકા.
હુવા યે ભી તુજસે ન અય ફલક કોઈ આહે આરઝુ કયા કરે
જો રસાઈ ચાહતા હો કીસી બેન્યાઝકી બઝમમેં.
તો દીલે ન્યાઝકો શાહે ઇશકમેં અપના રેહનુમા કરે.

જમાલે યાર.

મુજકો જમાલે યાર ને દિવાના કર દીયા.
ગોયા નીગાહે નાઝ સે મસ્તાના કર દીયા.
બઝમે ઉદુમે મુજકો જલાનેકે વાસ્તે
ખુદ શમ્આ બન ગયા મુજે પરવાના કર દીયા
તસ્વીરે હુસ્ને યારકો સીને મેં દી જગા.
દીલ હમને તોડકર ઉસે બુતખાના કર દીયા.
દીલ તોડ કર હમારા તુમે કયા મઝા મીલા.
આબાદ દીલથા આપને વીરાના કર દીયા.
નાદાં થે વો શબાબને હુશીયાર કર દીયા.
ફિત્નેકો ખ્વાબે નાઝસે બેદાર કર દીયા.
અપની બહાર ઓર ખીઝાં ઉન્કે હાથ હય.
ગુલશન બના દીયા કભી વીરાના કર દીયા.
અચ્છે તુમ આએ દેખને અપને મરીઝ કો.
આંખે દીખા કે ઓર ભી બીમાર કર દીયા.

મુખમ્મસ

૧ હાલ રો રો કે દીલકા સુનાએ જાએંગે
હશ્ર નાલો કા બરહમ ઉઠાએ જાએંગે.
આહસે અર્શે આઝમ હીલાએ જાએંગે.
શોર દીવાને યુંહી મચાએ જાએંગે.
રૂએઝેબા વો જાબતક છુપાએ જાએંગે.
૨ ઉન્કો અંદાઝે વેહશત દીખાએ જાએંગે.
જેબો દામનકે પુરઝે ઉડાએ જાએંગે.
હરદમ આહોં કે નારે લગાએ જાએંગે.
શોર દીવાને યુંહી મચાએ જાએંગે.
રૂએ જેબા લો જબતક યું પાએ જાએંગે.
૩ જબ નહિં ઉઠ સકા હિજાકા બારે ગમ.
સુએ રાહ મદીના ઉંઠાએ કદમ.
કેહતે જાતે થે રસ્તે મેં દીલસે યે હમ,
ખાકે અહમદ કે દરકી ખુદાકી કસમ.
હમતો સુરમા સમજકર લગાએ જાએંગે
૪ હશ્રમેં જબ તમાઝત સે ખુરશીદકી.
ખુશક હોકર ઝબાંપર લબ આજાયગી
સુન્કે હજરતસે બે તાબ હય ઉમ્મતી,
અલ અતશકી ફુગાં પર જના બે અલી
જામે કોસરકે ભરભર પીલા જાએંગે.
૫ આખરી વકત દરપર ખડે હંય સભી,
બડ ગઈ હુદસે અબ મેરી નીશાનીલખી,
વો સુને યા નહિ અબયે ઉન્કી ખુશી
યુંહી દીવાને પન મેં ઉન્હે હર ઘડી.
અપને મતલબકો હમતો સુનાંએ જાએંગે
૬ હશ્ર મેં તીશના લબ હોગા હર એક બશર
અપને તુરબતસે ઉઠેગા દીલ થામ કર.
આફતાબ આયગા જબ સવાનેઝે પર.
અપની ઉમ્મતકી ખાતીરસે ખયરૂલ બશર.
અપની કમલીમેં સબકો છુપાએ જાએંગે.

નઈ કવાલી.

જો મઝારે મોહમ્મદ પે મર જાએંગે.
ઝીંદગીકા ટીકાના વો કર જાએંગે
અબ્રે રહેમત ગુનેહગારો પર છાએંગે
ઉન્કે ગેસુ જો મહેશરમેં ખુલ જાએંગે.
આફતાબે કયામત કો શરમાએંગે.
દેખના કિસ ઇનાયતસે ખત્મે રસુલ.
અપને મવલાસે ઉમ્મતકો બખ્શવાએંગે.
જબકે દેખેંગે બખશીશમેં કુચ્છ દેર હય,
શેહકા દામન પકડ કે મચલ જાએંગે.

શરીફોં કી ઓલાદ.

૧—શરીફોંકી ઓલાદ બે તરબીયત હય.
તબા ઉનકી હાલત બુરી ઉનકી ગત હય.
કીસીકો કબુતર ઉડાનેકી લત હય.
કીસીકો બટેરે લડાનેકા ધત હય.
ચરસ ઓર ગાંજે પે શયદા હય કોઇ
મદક ઓર ચંડુકા રસીયા હય કોઈ.
૨—સદાગમ અન્ફારસે ઉન્કી સોહબત.
હરેક રીંદ ઓબાશસે ઉન્કી મીલ્લત,
પઢે લીખ્ખો કે સાએસે ઉન્કો વહશત.
મદારીસકી તાલીમસે ઉનકો નફરત
કમીનો કે જરગે મેં ઉમરે ગંવાની.
ઉન્હે ગાલીયાં દેની ઓર આપ ખાની.
૩—નઇલ્મી મદારીસમેં હંય ઉન્કો પાતે,
નશાઇસ્તા જલ્સોં મેં હંય આંતે જાતે
યે મેલોં કી રોનક હંય જાકર બઢાતે.
પડે ફીરતેહય દેખતે ઓર દીખાતે.
કિતાબ ઓર મુઅલ્લીમસે ફીરતે હંય ભાગે
મગર નાચ ગાને મેં હંય સબસે આગે
૪—હુઈ ઉન્કી બચપન મેં યુ પાસ બાની.

કે કેદી કી જયસે કટે ઝીંદગાની.
લગી હોને જબ કુચ્છ સમજ બુજ આની
ચઢી ભુતકી તરા સર પર જવાની
બસ અબ ઘરમેં દુસ્વાર હય થમના ઇન્કા
અખાડોંમેં તકયોં મેં રેહના હય ઉન્કા,

૫—અગર માં હય દુખીયા તો ઉન્કી બલાસે
અપાહજ હય બાવા તો ઉન્કી બલાસે.
જો હય ઘરમેં ફાકા તો ઉન્કી બલાસે.
જો મરતા હય કુન્બા તો ઉન્કી બલાસે.
જીનોને લગાઈ હો લવ દીલરૂબાસે
ગરઝ ફીર ઉન્હે ક્યા રહી દીલરૂબાસે.

૬—નગાલીસે દુશ નામ સે જી ચુરાએ,
નબુતી સે પયઝ.ર સે હીચકીચાએં,
જો મેલોં મેં જાએં તો લચ્છન દીખાએ.
જો મેહફીલમેં બેઠે તો ફીત્ને ઉઠાએ.
લરઝતે હંય અવબાસ ઉન્કી હસીસે,
ગુરેઝાં હય રીન્દ, કી હમસાયગીસે,

૭—સુપુતોં કો અપને અગર બ્યાહ દીજીએ,
તો બહુઓંકા બોજ અપની ગરદન પેલીજીએ'
જો બેટી કે પયવંદકી ફિકર કીજીએ.
તો બદરાહ હંય ભાન્જે ઓર ભતીજે.
યેહી ઝીંકના કુબુહુ ઘર બઘર હય.
બહુકા ઠીકના ન બેટીકો બર હય,

૮—ખલ્ફ ઉનકી આલહક અગર યાં યહી હય,
સલફ કે અગર ફા તીહા ખા યહી હય,
અગર યાદ ગારે અઝીઝાં યહી હંય
અગર ન સલે અશરાફો અખ્યાનયહાં હંય.
તો યાદ ઇસ કદર ઉન્કી રેહજાએગીયાં
કે એક કોમ રેહતીથી ઇસનામ કીયાં.

ગઝલ જાવરે વાલા અલ્લાદીયા.

જન્નતજો મીલે લાકર મયખાને મે રખ દેના,

કૈસર મેરે છોટેસે મયમાને મેં રખ દેના,
મૈંયત ન મેરી જાકર વીરાને મેં રખ દેના,
પયમાનોં મેં દફ્ના કર મયખાને મેં રખ દેના,
વોહ જીસ્સે સમજ જાએ રૂહદાદ મેરે ગમકી,
અયસાભી કોઈ ટુકડા અફસાને મેં રખ દેના,
સીજદે પે નહૈં મુજકો અરબાબે હરમ તાનેં,
કાબેકા કોઈ પત્થર બુતખાને મેં રખ દેના,
સીમાબ "હકીકત મેં ફીતરતકા તમસખર હય,
જઝબાતકી એક બીજલી પરવાને મેં રખ દેના,

દરબારે ખ્વાજા.

જો દરબારે ખ્વાજા મેં આરામ લેંગે
ન વોહ ભુલ કર ખુલ્દકા નામ લેંગે
ખુલેગા જો મયખાન એ ઇશ્કકા દર,
મએ હુબ્બે ખ્વાજા કા હમ જામ લેંગે
તેરે મરને વાલે તેરે મીટને વાલે,
લહેદ મેં ભી હરગીઝ ન આરામ લેંગે
તુમ્હીંકો પુકારેંગે મહેશર મેં ખ્વાજા,
મુસીબત મેં તેરાહી હમ નામ લેંગે,
જો દામાને દીલે મીર વહેયતને પકડા,
ગીલાફે મુઈન દોડકર થામ લેંગે,

ખ્વાબે ઇન્સાં ઉર્ફે કાલા આદમી.

કાશ દુનિયામેં તવંગર મેરા ફાધર હોતા,
ફેશનેબ્લ મેરા, કિસ્મતસે, મુકદર હોતા,
મયઁ અકેલા હી મજે લુટતા જ્યું દુર્રે યતીમ,
ન તૉસિસ્ટર મેરી હોતી, ન બિરાદાર હોતા;
સિનેરી દેખતા નેચરકી હર એક ફેશનમેં,
ગોયા મયઁ સનઅતે કુદરતકા એડિટર હોતા
ફેશનેબ્લ મુઝે હર ચીજ મયસ્સર હોતી,
જી હુજુરી કોઈ બયરા મેરા નૌકર હોતા;
કયા જુરૂરી હય કે નૌકર હો મુગલ શેખ પઠાન,

કોઇ ગોજર, કોઈ કંજર, કોઇ મહેતર હોતા;
મગરબી તર્જપે લાઇફ કે મજે લેતા મર્ય,
ઔર એક રશ્કેકમર લેડીકા શૌહર હતા;
ચાહ લિપ્ટનકી અગર હોતી તો પામર બિસ્કીટ
કેક હફ્તે મેં કઇબાર મયસ્સર હોતા;
કહીં જીન્જર, કહીં લેમન, કહીં સોડાવોટર
કહીં ટેબલપે મેરે વ્હિસ્કીકા સાગર હોતા;
દેતી સરકાર મુઝે ખાનબહાદુરકા ખિતાબ,
મયભી પબ્લિકમેંસે એક સાહબેઑનર હોતા
કભી અમરીકા કો જાતા કભી અફ્રીકા
કભી લંડન, કભી બર્લિન મેરા ટાવર હોતા !

કરીમન જાનઃ

—સાયએ દામાને રહેમત ચાહીયે થોડા મુજે
મેં ન દામન છોડુંગા તુમને છોડા અગર મુજે,
ઈદકે દીન મુસ્તુફાસે બોલે યું હઝરત હુસેન,
સબ્ઝ કપડે દો હસનકો સુર્ખ જોડા દો મુજે,
બે સવારી હમ ન જાએગેં નમાઝે ઇદકો,
નાના એક જનન્તસે મંગવાદોજીએ ઘોડા મુજે,
આપને ફરમાયા બેટા મેરે કાઘે પર ચલો,
નન્ને નન્ને પેરસે કરતે ચલો કોડા મુજે,
થામલો ઝુલ્ફેં મેરી ગર ચાહીયે તુમકો લગામ,
મેં ઉધર મુડ જાઉંગા તુમને જીધર મોડા મુજે,

વહીદીન જાન.

મે કુસ્તએ દર્દે ઉલ્ફત હું, તુ મુજપે સીતમ ઈજાદ ન કર,
કુરબાન તેરે અય બાદે સબા, યું ખાક મેરી બરબાદ ન કર,
દુન્યાકે યેહી સબ ધંધે હંય, હર સિમ્ત ફરેબકે ફંદે હંય,
હમભી તો ખુદાકે બંદે હંય તુ હમપે સીતમ જલ્લાદ ન કર,
હમ હિંદકે રહેને વાલે હંય દુખ દર્દ કે સહેને વાલે હય
કુછ મુંહસે ન કહેને વાલે હય નાશાદકો તુ નાશાદ ન કર,
એ **શમ્સ** મુકદર સોતા હય રોનેસે નહિં કુછ હોતા હય,
કયું હિંદકા નામ ડુબોતા હય, પરદેસમેં તુ ફરિયાદ ન કર,

કરીમન જાન:—

નરગીસ અંદર બાગ હયરાંસ્ત અઝ નીગાહે યારતો,
મસ્ત આહુ દર બયાબા અઝનીગાહે ચશ્ને તો;
કુમરીયાં યાકુત નુમાયર અન્દલીબે સદ હઝાર,
લાલા દર ફીરાક નાલાં અઝ નીગાહે ચશ્મેતો;
ચું નઝર અઝરાઝ કુન્દાં બર મજમઆએ આશીકાં,
ચાક શુદ સદહા ગીરેબાં મઝનીગાહે ચશ્મેતો;
જામાનીલી કરદા સોઝન લીબાસ દર સીનાદાર,
કાકુલે સુમ્બુલ પરેશાં અઝનીગાહે ચશ્મેતો;
વલે નીઝામી યે પુરસ્ત તીર ખુરદા બર નઝર,
ગાહે ઉફમાં ગાહે ખેઝાં અઝનીગાહે ચશ્મેતો;

ગઝલ.

યે રૈન કાલી ચરાગ દીલલે સજનકો ઢુંઢન ચલી ચલીંજી,
વઝર ના આયા સજન રંગીલામે છાન મારી ગલી ગલીજી,
યહાંભી દેખા વહાંભી દેખા ફીરા મે સારે ચમનમેં જાકર
શજરમેં દેખા સમરમેં દેખા મેં દેખ મારી કલી કલીજી,
કીસીને બોલા કે અય દિવાની વોહ કોન યુસુફ હય, અયસા
જીસ્કે ફીરાકમે તુમ મીસલ જુલેખા જાવનીતેરી ઢલી ઢલીજી
યે ગરમ ઈશ્કકી હકીકત કહાં મે જાઉં કહા સુનાઉ
સજનમે તેરે ફીરાકે આતશમે અબ શરાયા જલી જલીજી
બુડી બુડી કરદે સોર મેરા જહાંમે સબને મચા રખાહે
મેરા સજન હે બડાઈ ભોલા બુડીકો કહેતા ભલી ભલીજી
ના ભુલુગી નામઅ બુબકરવ ઉમર ઉસ્માન દેખો હાફીજ:
બરોજ મહેશર ઉઠુગી જીસદમ કહુગી મે યા અલી અલીજી

અલ્લા દીયા જાવરે વાલા.

ગઝલ.

મેરે કુરસી ના ટુટે હાર—દેખો બાલમા
શબે વીસાલ ન ગફલતસે ટાલીયે સાહબ.
જો કુછ કહો આકે અરમા નીકાલીયે સાહબ

જોપીહે મેતો તબીયત સભાલીયે સાહબ
બેહકકે ના હાથ ગરદન મે ડાલી યે સાહબ
મેરા ટુટે ના બેલેકા હાર—દેખો બાલમા
ના તુમસે મીલતે ના સરકાર અયસે હોજાતે
ના દર બદરકી ઈસ તરાંહ ઠોકરેં ખાતે
નાદીલ હુજુરકો દેતે ના જાનસે જાતે.
ના એસા કરતે ના ઈસતરે સજાકો હમ જાતે
તેરે કારન છુટા ઘરબાર—દેખો ભાલમા
શબેવીસાલ જો આએ વો નાજ ગુલ અન્દાજ
મઝેમે હોને લગી ગુફતગુ જો રાજ નીયાજ
કહાકે જાતે હૈ મુરગે સહરને દીજો અવાજ
નરમો ભયાને દીની પુકાર—દેખો બાલમા
એવજ કરમકે મુઝે આપને અઝાબ દીયા
હુઝુર રંગ તુઝે તુમને બેહીસાબ દીયા
બહોત કુછ જો દીલ તુમકો અય જનાબ દીયા
ના આયે અપના નામેકા કુછ જવાબ દીયા
મેરા પાનીપતમે હય મઝાર—દેખો બાલમા

ગઝલ તજમ્મુલ.

ગુરૂરે હુસ્નસે સીના ઉભારે તનકે બેઠે હય
અનોખા હય સબાબ ઉનકા અનોખે બનકે બેઠે હય
જો અએ બુત સામને તેરે રૂખે રોશનકે બેઠે હય
ખુદા જાને હુએ કયા ઇસરાર કયું બુત બનકે બેઠે હય
પતા લગતા નહિ છલની કલેજા કરને વાલોંકા
નહિ માઅલુમ દીલપર તીર કીસ ચીતવનકે બેઠે હય
વો હુસ્ને ચંદરોજેકી બદોલત આદમી હોકર
પરીરૂમે શમાઇલ હુર તીલ્લત બનકે બેઠે હય
ન કયું કર આતીશે રશકે રકાબતસે મેં જલ જાઉં
મેરે હોતે સો પહેલુંમે મેરે દુશમનકે બેઠે હય
દીખાતે આએ હય વો સોગ કે પરદેમેં આરાયશ
મેરી બઝમ અઝામેં કીસ કદર બન ઠનકે બેઠે હય

કયામત તક તજમ્મુલ હુંમ ઉઠાએ ઉઠ નહિ સકતે
નીહાયત ચેનસે ગોશેમેં અબ-મદફુનકે બેઠે હય

ચંદ આશઆર

નઝરભી સાથ તારીકીમેં અપના છોડ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોડ દેતી હય
યે હાતીફ ગેબસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઇ કીસીકા સાથ દેતા હય
નીકલકર આસુ કેહતે હંય હમારી ચશ્મે ગીરીયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા રહેતા હય ઇન્સાંસે

શએર.

ઈન્સાં ગલત સમજતે હય તોકીર ઝરકે સાથ
ઈઝઝત બશરકો હોતી હંય ઇલ્મો હુનરકે સાથ;

શએર.

દોલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઇઝઝતકા ખઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

શએર.

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખ્વાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશબુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

શએર.

બશરકો ચાહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

શએર.

હંસ બોલ ખુશરહાંકર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે,

શએર.

બાશ દર આલમ ઝહર યક હોશીયાર
જાયે ગુલ ગુલબાશ વ જાયે ખાર; ખાર,

શએર.

મીટાદે અપની હસ્તીકો અગર કુછ મરતબા ચાહે.
કે દાના ખાકમેં મીલકર ગુલે ગુલઝાર હોતા હય,

હંસીકા—કા—લાયસન્સ

લતીફા.

મોલવી સાહબ ઓર શરીફ આદમીકી ગુફતગુ

શરીફ—અસ્સલામુ અલયકુમ—મોલાના—મોલ્વી (નાક ભવન ચડાકર) પીછે મુસલમાન મર ગયે થે?

શરીફ—જનાબ કા હાલ કયા હય?

મોલ્વી—અંધા હય દેખ નહિ સકતા?

શરીફ—હુઝુરકા દોતલતખાના કહાં હય?

મોલ્વી—કયું ચોરી કરની હય?

શરીફ—આપકા ઈસ્મે શરીફ કયા હય?

મોલ્વી—કયા મુજપર નાલીશ કરની હય?

શરીફ—આપ જનાબ કિસ ખાનદાનસે હંય?

મોલ્વી—કયું લડકીકા રીશ્તા દેના ચાહતા હય?

રાવી—મરહબા મોલાના—

યું કુફ્ર અઝકાબા બરખેઝ દકુની માનદ મુસલમાની

લતીફા

શેતાનકી અર્જી અલ્લાહ મીયાં કે દફતરમે માલીકે દોજહાં આપસે યે અમ્ર પોશીદા નહિં કે બંદા હજારો સાલસે ઈસ જહાનમે કિસ મહેનત ઓર મુશકકત સે કામ કર રહા હય.

મગર મુઝે અભી તક કોઈ આસીસ્ટંટ (નાઈબ) નહીં મીલા ચુંકે આજકલ કામ બહોત હય. લીહાઝા મુલતમીસ હું કે ચંદ એક નાઈબ ઈનાયત ફર્માકર બંદે કો મશકુર ફરમાયા જાએ.

અરઝ કુનીંદા નીદવી

શેતાન—એઈમાન—

અલ્લાહમીયાં કા જવાબ **શયતાન** કે નામ તુમ્હારી અર્ઝી મુઅરીખા ચકુમ જનવરી સન ૧૮૦૧ હમારે સામને પેશ કી ગઈ તુમહારી **ઈલ્તીમાસ** બીલકુલ માકુલ ઓર દુરસ્ત હય. લીહાઝા હુકમ દીયા જાતા હય કે તમામ બડી બડી

દાઢીવાલે બરાયે નામ મોલ્વી. જો કે અપને ચેહરે પર ધોકે બાઝી કા સાઈન બોર્ડ લગાએ બેઠે હય તુમ્હારે મદદગાર યાની આસીસ્ટંટ હુવા કરે ઓર લોગોકો ગુમરાહ કરનેમેં તુમ્હારા હાથ બટાવે.

(અઝ દફતરે સરકારે આલ્યા)

લા જવાબ નુખા

એક મસખરા હકીમ સાહબ કે પાસ આયા ઓર કહા કે " જુલાબે ઈમાન " કા નુસખા ચાહિયે કયું કે ઈમાન એક એસી ચીઝ હય કે જો બેકાર હય મુજકો બહુત દીક કરતી હય ઓર મય ચાહતા હું કે ઈસકા ધંધા મીટા દું. હકીમ સાંહબને મુંદરજે ઝેલ નુસખા લીખકર દીયાં-ગુલે ફરેબ ૩ તોલા-ગુલેદરોગ ૨ તોલા તુખ્મે બે હયાઈ પાંચ તોલા-પોસ્ત સીતમગારી પાંચ તોલા બીજ દગાબાઝી દો તોલા નબાતે રીશ્વત ચાર તોલા પોસ્તે ખયાનત ચાર તોલા સમને બદનિયતિ સાત તોલા બર્ગે ખુદ ગર્જી ૩ તોલા—

ઈન સબ દવાઓ કો કુટ છાન કર શરબતે શરાબ ઓર ઓર એક ઝીનાકારી કે સાથ રોઝ ખાવે મગર ગુલે નમાઝ નબાતે રોઝા હયા કી મિઠાઇ ઓર નેક નીયતી કી તરકારી સે પરહેઝ કરે આદમીયોકા ગોશ્ત બહુત ઈસ્તી અમાલ કરેં ઈમાન કા આરિઝા બહુત જલ્દરફા હો જાએગા

હકીમ શેતાન બેગ અઝ બે ઈમાન પુર.

તમામ શુદ.
